

شعر و شهیتان

هۆشهنگ شیخ محمەد

2007/11/24

هەولێر

دوای ئەوەی لە نووسینیکی دیکەدا باسی پەیوەندی شعر و خودامان کرد، لێردا ئەمانەوئ بە لە پەیوەندی شعر و شهیتان بکۆلینەوه، لەویدا لەبەرامبەر خوادا کۆمەڵی قەسمان لەبارەى شعرەوه کرد، لێردا بە پێویستی نزانم شتەکان دووبارە بکەمەوه.

شەیتانیشت دیسانەوه وەك بوویکی فانتازی وەك شعر و خودا، ئەكری بە شیوەیهکی دیکە قسەى لە بارەوه بکەین، و لەگەڵ شعردا لە باسیکدا کۆیان بکەینەوه و خالە هاوبەش و جیاوازهکانییان بە پێی تیگەیشتنی خۆمانەوه لیکبەدینهوه.

شەیتان چی یه؟

ئەگەر لە ریی ئیسلامەوه شەیتان بناسین، یەكەم بوونەوههه له خوا یاخی ئەبێت و سوژده بۆ ئادەم نابات و بەرهنگاری ئەو حەز و ویستەى خوا ئەبێتەوه، له پال ئەمەشدا یەكەم بوونەوههه خودا سزای ئەدات. ئەو بوونەوههه كه سزادراوى یەكەمی خوایه، یەكەم بوونەوههه له خوا یاخی ئەبێت، یاخی بوونی شەیتان خۆیندەوهی چۆراوچۆر بە خۆیهوه هەلتهگریت، لەوانه ئەو هیز و وزهیهی له شەیتاندا ههیه بۆ رووبهرووبوونەوهی خوا. بۆ رەخنە گرتن لێی و رازی

نەبوون بە ڤەرمایشتەکانی. بۆ ئەو ئەقڵییەتە شەیتان بەراوردی نیوان بوونە وەرە ناگرییەکان و ڤوراوییەکانی پێ ئەکات، لە نیوان خۆی و ئادەمدا، لە دەسلاتی خوا و لە خەلقکردنی بوونە وەرەکان و بالادەستییان بەسەر یەکیددا. دياره بۆ ناسینی شەیتان ئەبێت ئیمە لە دەرەوی شەیتان خۆیدا زانین و زانیاری پەیدا بکەین، چونکە شەیتان خۆی خاوەن تیکست و قسە خۆی نیە، ئەوەی قسە خۆشییەتی لەسەر زمانی خاوەن بە ئیمە گەشتوو، نەوێک لە شەیتان خۆی، واتە ئیمە لە شەیتانەو لە قسەکانی خۆیدا ئەو ناسین بە لگو لە قسەکانی خوا و ئەو تیگەپشتانە لە دەرەوی تیکستەکانی وینای ئەو ئەکەن ئیمە شووناسیکی پێ ئەبەخشین، شەیتان یەکیکە لەو بوونە وەرەکانی کە هەمیشە لە ناو ماندا ئەزبەت و هەمیشەش بێدەنگ و بێ قسە، تا ئیستا شەیتان نەبۆتە خاوەن تیکستی خۆی و لە خۆیەو گوێ لە چیرۆکی خۆی بگرین لە بیروباوەرەکانی بگەین، لە خۆیەو ببیستین بۆچی لە خوا یاخی بوو و بۆچی وەک فریشتەکانی دیکە سۆزەدی بۆ ئادەم نەبرد. بۆچی وەک فریشتەکانی دی سەری بۆ داواکەیی خوا نەواند و یاخیبوونی هەلبژارد؟ ئەو چ وزبەک بوو لە ناو ئەو هەبوو بۆ بەرەنگاربوونەوی خوا؟ چ هزرێک بوو وای کرد لە جباتی پاداشت سزا وەرگیریت و قبوولی بکات؟ ژێدەری بیرکردنەوی ئەو چی بوو کە بەجیا لە فریشتەکانی دیکە رێگەیهکی دیکە بۆ خۆی هەلبژیریت و خۆی بریارەری خۆی بێت؟

ئەمانە و چەندین پرسباری دی ئەکریت لە شەیتان و خود و هیژی یاخی بوون و روحییەتی بەرەنگاربوونەو لەودا بکریت، کە لە هەندێ روووەو لە شعر و خاسییەتەکانی شعر ئەچیت.

شعر و شەیتان و یاخیبوون:

یاخیبوونی شەیتان لە داواکاری خوا تەنیا لەبەر ئەوە نەبوو کە ویستی پێی لە فرمانیکی خوا هەلگەرپتەو، بە لگو ئەو لە تیگەپشتنیهو بۆ ماھییەتی خۆی و ئادەمدا ئەگاتە ئەو باوەرە کە بوونی ئادەم بە خەلیفە لە سەر زەوی ئەبیتە ھۆکاری خۆینرشتن و خراپەکاری، بەلام خوا بە شەیتان و فریشتەکانی دیکە ئەلی کە ئەو ئەو شتە ئەزانیت کە ئەوان نایزان. ئەو ئاگاداری شتەکانی زەوی و ئاسمانە. هەموو فریشتەکان باوەر ئەکەن و تەنیا ئیبلیس نەبیت سۆزە بۆ

ئادەم نابات و خواش کافرێ ئەکات.

لێردا مەسەلەکە لە سەرێکەو پەيوەستی بە گومانی ئیبلیسەو هەیه هەم بە توانای خوا و زانینەکانی و هەم گومانی خۆینرشتن و خراپەکاری لە ئادەمدا. و هەمیش گومان لەو زانینانەیی خوا پێی ئاگەدارە و شەیتان و فریشتەکانی دی نایزان.

زانین و گومانکردن لێردا پیموایە خائێکی جەوھەری و سەرەکی یە لە هزری شەیتاندا، کە وای لێ ئەکات گوێراپەلی فرمایشتەکەیی خودا نەبیت و وەک خوا ئەلیت: (ابی واستکبر) واتە نەیکرد و گەورەیی نواند لەبەرەمبەر فرمانی خودا، و بەم شیوہیەش کافر بوو، ئەم نەرازبوون و خۆ بە زل زانینەیی شەیتان پەيوەندی بەو گومان و زانینەو هەیه کە هەم لای خودا و هەم لای ئەو هەیه. پرسبار لێردا ئەوہیە بۆچی شەیتان وەک فریشتەکانی دی باوەرێ نەکرد کە خوا ئەزانیت و ئەبیت بێ گومان کردن گوێراپەلی بکات؟ بۆچی گومانی هەبوو لە زانینی خوا و گوێراپەلی فرمانەکەیی نەبوو؟ بۆچی ئەو گومانەیی لە ئادەم هەبوو کە ئەبیتە ھۆکاری بۆ خراپەکاری و خۆینرشتن؟ بۆچی بیرکردنەوکانی

وهك فریشته‌کانی دی نه‌بوو و روحیه‌تی به‌رهنگاربوونه‌وه و یاخیبوونی له ناودا هه‌بوو؟ بۆچی خۆی کرد به کافر له‌به‌رامبهر به خوا به پێچه‌وانه‌ی هه‌موو فریشته‌کانی دی؟ بۆچی خۆی له فریشته‌کانی دی جیاکرده‌وه؟ چ وزه‌یه‌ك له‌ناو ئه‌ودا هه‌بوو بۆ ئه‌و یاخیبوون و به‌رهنگاربوونه‌وه‌یه و دهرچوون له ده‌سه‌لاتی خوا؟

دهرچوونی شه‌یتان له ناو پۆلی فریشته‌کان و جیا‌بوونه‌وه‌ی له گشت، خاڵیکی سه‌ره‌کویه بۆ ماهیه‌تی شه‌یتان و هه‌زی دهرچوون له‌و زانین و ئه‌و ئه‌تمۆسفیره‌ی زانیاری و بیر و باوه‌ره‌کان به‌ره‌م دینیت، واته دهرچوونی شه‌یتان ته‌نیا دهرچوونیک نیه له رفی ئادهم. به‌لکو ئه‌و دهرچوونه به‌ره‌می ئه‌و گومانانه‌یه له خوا و له ئادهم و له که‌شی گشتی به‌ره‌مه‌ینانی بیر و باوه‌ره‌کان و باوه‌ر پیکردنییان، ئه‌و گومانی هه‌یه که ئه‌و باوه‌ره‌یه‌ی خوا ئه‌یانزانی و ئه‌و نایانزانی به‌س بی‌ت بۆ ئه‌وه‌ی سوژده بۆ ئادهم ببات و وه‌ك خه‌لیقه‌یه‌ك له‌سه‌ر زه‌وی بی گومانکردن قبولی بکات. ئه‌و رازی نیه له به خه‌لیقه‌بوونی ئادهم چونکه گومانی هه‌یه که ئادهم ئه‌بیته هۆکاری خۆینرشتن و خراپه‌کاری له‌سه‌ر زه‌وی، هه‌رچهنده فریشته‌کانی دیکه‌ش گومانیان هه‌یه له ئادهمدا و سه‌ره‌تا له خوا ئه‌پرسن که بۆچی ئادهم ئه‌کاته خه‌لیقه و ئه‌وان ناکاته خه‌لیقه، به‌لام فریشته‌کان هه‌موویان دوا ئه‌وه‌ی خوا پێیان ئه‌لی من ئه‌زانم و ئیوه نازانن، هه‌موویان به فرمایشته‌که رازی ئه‌بن، به‌لام ئیبلیس رازی نابیت. واته ئه‌و به جیا له فریشته‌کانی دیکه له گومانه‌کانی خۆیدا ناکاته یه‌قینیک بۆ ئه‌وه‌ی هسه‌کانی خوا وه‌ك هه‌قیقه‌تیک رها قبول بکات و بی گومانکردن گوێراپه‌لیان ئی بکات. نه‌خیر ئیبلیس واز له گومانه‌کانی ناهیتیت و سوژده نابات و رازی نابیت به‌وه‌ی ئادهم بیته خه‌لیقه و به‌وه‌ی خوا ئه‌زانیت و ئه‌و نزانیت.

لێرده‌دا شه‌یتان به گومانه‌کانیه‌وه ئه‌کریته کافر، یه‌که‌م کاریشی فریودانی ئادهم و ژنه‌که‌یتی له به‌هه‌شتدا بۆ ئه‌وه‌ی له‌و به‌ره‌مه‌ بخوات که به هۆیه‌وه که خودا پێی گووتون نه‌بخۆن، ئه‌گه‌ر نا زالکار ئه‌بن. به‌لام شه‌یتان فریودان ئه‌دات و وایان لێنه‌کات ئه‌و به‌ره‌مه‌ له به‌هه‌شتدا بخۆن ، خوداش لێیان تو‌ره ئه‌بی‌ت و ده‌ریان ئه‌کات و وه‌ك دو‌ژمنیک فریئنه‌درینه‌ سه‌ر زه‌وی.

لێرده‌دا ئیمه گویمان لێنه‌بووه شه‌یتان خۆی بلیت من ئادهمم فریو داو وام لیکرد له‌به‌هه‌شت ده‌ریکه‌ن، به‌لکو ئه‌وه قسه‌ی خوایه، که ئه‌و چیرۆکه‌مان بۆ ئه‌گێریته‌وه، ئیدی له‌ویوه شه‌یتان ئه‌و بوونه‌وه‌ریه که به‌نی ئادهم فریو ئه‌دات و هه‌میشه به‌ره و خراپه‌کاری و شه‌رانیه‌تیان ئه‌بات، به‌ره و خۆینرشتن و گونا‌ه و تاوان و بی خوا‌یی.

لێرده‌دا رهنگه دره‌گی زۆر گومان و پرسیار بکه‌ینه‌وه له‌سه‌ر ئه‌م چیرۆکه، که شه‌یتان خۆی قسه‌ی له‌سه‌ر ناکات، به‌لام ئه‌وه‌ی ئیمه زیاتر مه‌به‌ستمانه له‌و باسه‌دا هی‌ز و وزه‌ی شه‌یتانه له گومانکردن و گوینه‌دان به فرمایشته‌کانی خوا. و رازی نه‌بوونی به‌و چۆره به‌ره‌مه‌ینانه فکریه‌ی خوا کاری پێنه‌کات. له‌ویوه شه‌یتان روحی یاخیبوون و هه‌لگه‌ره‌انه‌وه ئه‌چینیت، به‌رامبهر ئه‌و وینه و جیهانه ئه‌وه‌ستیته‌وه که خوا ئه‌یه‌ویت خه‌لقی بکات، له‌به‌رامبهر به خه‌لیقه بوونی ئادهم له‌سه‌ر زه‌وی و ئه‌و دونیایه‌ی له ئه‌نجامی به خه‌لیقه‌بوونی ئادهمه‌وه له‌سه‌ر زه‌وی دروست ئه‌بی‌ت، وه‌ك چۆن شیع‌ر هه‌میشه کاری له‌سه‌ر تیکدانی وینه‌کانی جیهانی خوایه، شه‌یتانیش پێش شعر ئه‌م کاره‌ی به ئه‌نجام گه‌یانده‌وه، شه‌یتان دژی یه‌که‌م وینه‌ی جیهانی خودایه له‌سه‌ر زه‌وی، لێرده‌دا شعر و شه‌یتان هه‌م له یاخیبوونیان له جیهانی خودا و وینه‌ی ئه‌و دونیایه‌ی خودا ئه‌یه‌ویت له‌سه‌ر دونیا خه‌لقی بکات و هه‌میش تیکدانی ئه‌و دونیایه ئیش ئه‌که‌ن، ئی هه‌ر یه‌که‌یان به میتۆد و که‌ره‌سته‌ی تاییه‌تی خۆیه‌وه،

له‌و خاڵه‌دا تیکدانی وینه‌کانی جیهانی خوا، شعر و شه‌یتان له یه‌ك ئه‌چن، له‌و روحه یاخیبووه و مملانیکه‌ره له‌گه‌ل خوا یه‌که‌نگه‌ر نه‌وه، ره‌تکردنه‌وه‌ی ئه‌و دونیایه‌ی خوا ئه‌یه‌ویت خه‌لقی بکات،

ئی جیاوازی شعر و شه‌یتان لێرده‌دا ئه‌وه‌یه، شه‌یتان خاوه‌ن تیکستی نووسراو و زمانیکی دیاریکرا و نیه، ئه‌گه‌ر خوا و شعر زمانیان هه‌بی‌ت ئه‌وه شه‌یتان خاوه‌ن زمان نیه، کارکردن و کاریگه‌ری شه‌یتان له ریی زمان و مانا و وشه و نامازه‌وه نایه‌ت. به‌لکو ته‌نیا له‌و چیرۆکه‌نه‌وه دیت که خوا له‌سه‌ر شه‌یتان و ئه‌و قسانه‌ی خه‌لک وئه‌فسانه‌کان له‌سه‌ر شه‌یتان بۆ ئیمه‌ی ئه‌گێرته‌وه، که سه‌ره‌کیتین وینه‌ش بۆ شه‌یتان ئه‌و وینه یاخی بوو و هه‌لگه‌راوه‌یه له خودا و فرمایشته‌کانی و هه‌ول به‌رده‌وامه‌کانی بۆ فریودانی به‌نی ئادهم.

ئىدى لېرەۋە كارىگەر يىپەكلىرى شەيتان لەۋ تىكىست و بېر و باۋەرلەر ۋە دەۋرەۋە دەۋرەۋە زامانى شەيتان خۇيدا بەرھەم ھاتوون، بەلام ئىمە لەۋ تىكىست و باۋەرلەر ۋە دەۋرەۋە دەۋرەۋە ئەگەين كە شەيتان ھىزىكى گەرەۋە فرىودان و ھەلخەلەتاندنى خەلگى ھەيە، وزەيەكى لە بننەھاتوۋى ھەيە بۇ ھەمىشە مەملانىي نازموزو و ويستەكانى خوا، ھەزى تىكدانى ئەۋ دونايەي خوا ئەيەۋىت دروستى كات.

لېردە ھەرچەندە شعر و شەيتان خاۋەن يەك ستراتيجى بەلام بە ھۆكارى جياۋاز و بە مېزوۋىيەكى جياۋازتر. شعر بە ھۆى زامانەكەيەۋە خوا لە نىۋ ئامازەكانىدا ئەكائە فانتازىيەكى جيا لەۋەى خوا لە دەۋرەۋەى شعردا خاۋەنى وئەيەكى دىكە و شىۋەيەكى دىكەيە، ئىدى پىرۇزى و گەرەۋىي و ترس و دەسلەتەكانى خوا لەشەردا بۇى ھەيە لە بەين بچىت و خوا شىۋەيەكى دى و جەۋھەرئىكى دىكە وەرگىرئىت. رۇل و ئەركى جياۋاز لە شعر وەرگىرئىت، شەيتان ئەمەى لە گەل خوا پىناكرئىت، ناتوانئىت خوا لە ناو خۇيدا بكاكە فانتازىيا، يان ھەر شىۋەيەكى دىكەى پىببەخىئىت. بەلگو ياخيۋونەكەى شەيتان لە خوا تەنيا ۋەرگىرتنى شىۋەيەكى پەيۋەندى دوژمندارنەيە لە نىۋ خۇى و خوادا، تەننەت لەگەل ھەموو بەنى ئادەمىشدا، بەلام شعر نا، ئەكرئىت لە رىي پەيۋەندىيە جۇراۋجۇرەكانىيەۋە بە خواۋە، بەدەيان شىۋەى پەيۋەندى و تىگەيشتن بە خوا بېخىئىت، و لەناۋخۇيدا ۋەك ئەۋەى شعر ئەيەۋىت ۋاى بەرھەم بىنئىتەۋە، واتە لېردە رۇحى شعر رۇحى شەيتان نىە، بەلگو رۇحى شعر خۇيەتى كە دواتر ئەتوانئىت شەيتانىش لەناۋ خۇيدا بكاكە فانتازىيا و دەيان شىۋەى جياۋازى پىببەخىئىت و ئەۋ جىھان و ئەۋ دونايەش خاپوور بكاكە شەيتان ئەيەۋىت دروستىان كات دۋاى تىكدانى دونياكانى خوا.

ۋاتە شەيتان كاتىك ئەيەۋىت دونياكانى خوا تىك بدات ئەۋە لەبەرەمبەر ئەۋ دونايەدا ئەلتەرناتىفىكى پىيە، ئەگەر دونايى خوا سىي بىت ئەۋە شەيتان ئەيكاتە دونايەكى رەش، ئەگەر باش بىت خرابى ئەكات، ئەگەر جوان بىت ئەۋ ناشىرىنى ئەكات، واتە لە نىۋان خودا و شەيتان دا دونيا دابەش ئەبىتە سەر وئە ھاۋدژەكان خوا چ وئەيەكى ئىجابى بۇ دونيا خەلق كات ئەۋە شەيتان وئەيەكى سلبى لەبەرەمبەردا قووت ئەكاتەۋە، يان ئەيەۋىت بەۋ وئە سلبىيەۋە دونايى خوا تىكبدات و جىگەى بگرئىتەۋە، بەلام شعر ۋاناکات، لە شعردا ھەمىشە دونيا دابەش نابىتە سەر رەش و سىي بەتەنيا يان باش و خراب يان ئىجابى و سلبى، لە شعردا دونيا رەنگاۋرەنگە و ھىچ دونيايەك ئەلتەرناتىفى دونايەكى دىكە نىە. شعر لەبەرەمبەر وئەى دونياكانى شەيتانىشدا ئەلتەرناتىفى نىە، دۋاى ئەۋەش لە شعردا شەيتان تەنيا ئەۋ ھىزە ياخيە نىە كە بىەۋىت دونايى خوا تىكبدات و دونايى خۇى لە جىگە دانئىتەۋە، بەلگو ئەكرئىت شەيتان لە شعردا دەيان وئەى جياۋاز ھەلگرئىت. واتە لە شعردا شەيتانىش ناسنامە و شووناسى خۇى لە دەست ئەدات، ئەۋ شووناسەى خوا داۋىەتى پىي، ئەۋ شووناسەى لە كەشكىدا بەرھەمھاتوۋە كە شعر ئەتوانئى ئەۋ كەشە بە كەشى خۇى و وزە فانتازىياكانى تەفروتونا بكاكە.

يان ھەتا ئەۋ شووناسە ياخيۋوۋە شەيتان كە ھەمىشە لە رۇحى خۇيدا ھەلگرئوۋە لە بەرەمبەر خوا و وئەكانى دونيا، ئەۋە لە شعردا ئەۋ شووناسەش تىك ئەشكىت و بە وئەى خۇى نامىنئىتەۋە، شەيتان ئەكرئى لە شعردا بىئىتەۋە وئەيەك تەۋاۋ پىچەۋانەى خۇى، يان ھەر وئەيەكى دىكە كە تىكىستى شەرى پىي ئەبەخىئى، ئى لىئەرشدا تىكشكاندى وىچنەكانى شەيتان و جىھانەكانى، سزاي شعر نىە بۇ شەيتان، ۋەك چۆن خوا سزاي دا، بەلگو ئەۋە گەمەى شەردە بە وزەى خۇيەۋە لەگەل شەيتانى ئەكات، چونكە شعر نايەۋىت وئەيەكى ئەلتەناتىف لە خۇيدا بۇ شەيتان دامەزرىنئىت تا لەبەرەمبەر وئەى شەيتان لەدەرەۋەى شعردا بىئىتە وئەيەكى باۋەرپىكرۋا و سەلمىندراۋ بۇ شەيتان، واتە لە دۋاى شكاندى وئەى شەيتان لە شعردا ناكرىت تەنيا وئەيەكى ئەلتەرناتىف بۇ شەيتان بەلمىنئىن، يان وئەيەكى ئەلتەرناتىف بۇ وئەى جىھان و دونياكانى شەيتان دامەزرىنئىن، شعر خەمى ئەۋەى نىە دۋاى تىكشكاندى شەيتان چ وئەيەك خەلق ئەبىت، لە وئەكانى ئەۋ ئەچىت يان نا؟ لە وئەكانى ئەۋ جوانترە يان ناشىرىنتر، چونكە پىۋانەكردنى ئەۋ بابەتانە لە شعردا جىگەيان نىە، چونكە شعر فانتازىيە و لە فانتازىاشدا سنوور بۇ وئەكان و شىۋە و بەھاي وئەكان نىە.

شعر و شەيتان و گەمە:

ئەگەر شعر گەمەى زمان بېت لە گەل تەواوى بوونەوهرەكان و چەمكەكان و ھەبوون و زيان، ئەوھ پەيوەندى خوا و شەيتانىش و شەيتان و شعريش زياتر لە گەمەيەك ئەچېت، ئەگەرچى ھەندى ئاراستەى جياوازيش لەو گەمانەدا ھەبن، شەيتان و خوا، لە گەمەيەكدان كە مرؤف كەرستەكەيەتى، ئى گەمەى شعر و خوا و شعر و شەيتان زمان كەرستەكەيەتى، لە نيوان خوا و شەيتاندا، گەمە لەسەر قەدەرى مرؤف ئەكرېت، بەودى كا شەيتان چەند ئەتوانېت زەھەر بە بەنى نادەمدا ببات و چەنديان فرىو ئەدات بۆ

ئەودى دونىاي خودا تېكېدات و دواتريش جەھەنەمەكان پېر كات لە مرؤفى خراپە كار. خواش لە ھەولى بەردەوامدایە بۆ ئەودى ھەميشە بەنى ئادەم چاكەكار بېت و بچېتە بەھەشت، ئاشكرا و روونيشە ھەر كەسيك و ميللەتېك و خەلگانېك گوى لە شەيتان بگرن ئەوھ سزايان جەھەنەمە و بە بەھەشتى خوا شاد نابن، بە پېچەوانەشەوھ ھەر كەسيك و ميللەتېك و خەلگانېك گوپراپەلى خوا بن ئەوا پاداشتبيان بەھەشتە و لە ئاگرى جەھەنەم دوور ئەبن.

ئيدى ئەو گەمەيە گەمەى دوو ھېز و وزەيە بۆ دامەزراندنى دوو دونىاي جياواز، سەرکەوتنى دەسلەتېك لە مەملانېى دوو دەسلەتېى جياواز و دژ. شەيتان بە فرت و فيل و فریودانى مرؤفەكان ئەو گەمەيە ئەكات، خواش بە تېكستەكانى و زمانى ئەايەتییەكانییەوھ، شەيتان قەسى نىە بۆ خەلك بىكات، خاوەن جيگە و شوپىنى تايبەت نىە بۆ ئەودى خەلكى ئى كۆبكاتەوھ، بەلام ديسانيشەوھ ئەتوانېت بگاتە ناو مېشى ھەموو مرؤفەكان و ھەموو ئەوانەش فرىو دات كە ئيمان و باوھريان بە خوا كەمە، بە پېەوانەوھ خودا ھەموو شوپنەكان ھى ئەون و ھەموو مرؤفەكان و بوونەوهرەكانى دى لە بن دەسلەتېى ئەودان و ئەتوانېت بە ھەموو ساتېك و كاتېك بزانېت بەندەكانى خەرىكى چين و چى ئەكەن و ئەيانەوېت چى بگەن، بەلام لەو گەمەيەدا خودا و شەيتان ھېز و وزەكانى خۇيان لەسەر مرؤف تاقى ئەكەنەوھ و شەيتان ھەول ئەدات بتوانېت زياترين خەلك فرىو بدات و كارى خراپەيان پى بكات، بۆ ئەودى بۆ خواى بسەلمېنېت كە ئەو خاوەن ھېز و دەسلەتېى خۇيەتى و ئەتوانېت دونىاي خوا تېكېدات.

ئى لەگەل شەردا گەمەى شەيتان و شعر شېوھى دېكەى ھەيە، ديارە شعر لە رېى زمانى ئامازەبى خۇيەوھ ئەتوانېت فانتازيا خەلق بكات و شتەكان لەو فانتازيايە بەرەلەبكات، شعر ئەگەر فەزاي ئازادى ئامازەكان بېت، ئەوا شەيتان چونكە زمانى نىە ناتوانېت ئەويش لەبەامبەر شەردا لە رېى زمانەوھ، يان زمانى تايبەتى خۇيەوھ شعر لە ناو خۇيدا بگورېت و بىكاتە شتېك لە دەرەودى شعر خۇيدا،

شەيتان لېردا كەرستەى وەسوسەى ھەيە، رەنگەى ھەندېكجار بتوانېت بە ھوى وەسوسەكانییەوھ رستېك مانا بداتە مرؤفەكان بۆ ئەودى لە دەسلەت و جەبەروتى خوا دەرپازيان بېبېت، وايان لېبكات رېنمايى و ماناكانى قەسەكانى خوايان لە بېر بباتەوھ، بەلام سەرئەنجام ئەو لەبەرامبەر خودا مانا بەرھەم دېنېتەوھ نەوھك ئامازە، ماناى دژ و جياواز، كە لە گەل شعريشدا ديسانەوھ جياواز ئەبن چونكە شعر لە خەمى خەلقگردنى مانادا نىە، بەلكو ھەموو خەمى شعر ئەودىيە كە زمان لە ئازادىدا و ئازادى لە زماندا بكاتو ئامازە و بەرەلەى دونىايان بكات، وېنەكان و جېھان و دونىاي خوا و شەيتان لەناو ئامازەى لە بننەھاتوودا بتەفېنېتەوھ،

تەقاندەوھى شتەكان لەناو شەردا ئەو كەشە فانتازيايە كە نە خوا و نەشەيتان بە زمان و وەسودى خۇيانەوھ ناتوانن خەلقى بگەن.

خودا زمان بۆ رستېك مانا بەكاردېنېت و شەيتانىش وەسوسەكانى بۆ رستېك ماناى دژ.

لې شعر که زهمینهی خولقاندنی مانای نیه، بهلگو تهنیا تهقینهوهی زمان و چه مکه کانه له ناو نامازهدا بویه دنیا و جیهانی نهوان تهواو جیاواز و ویکنه چوو، له شعردا شهیتان و خوا و هر ناویکی دیکه، نه بنه نامازه بهسهر خویاندا له ناو ناسمانیکی فانتازیدا که ناکریت له هیچ پنتیکدا نیشته جی بکرین.

نه نیشته جیکردنی ناوهکان له ناو شعردا بی شووناسی و بی مائی و بزبوونی ماناکان و ماهیه تهکانی هه بووه کانه. لیره شدا بوونه وهرهکان له شعردا له رووی هه بوونیانه وه پیش ماهیه تییه کانه وه نه که ون، چونکه سهرتا له شعردا ماهیه تییان له دست نه دن و وهک بوونه وهریکی بی ماهیه ت شعر سهوداییان له گهل نه کات و ماهیه ت له زمانه نامازه ییهی شعره وه وهره گرن که شعر له و ساته دا له ساتی ماهیه ت به خشین به و بوونه وهرانه دا به ره میان دینیت. ئیدی لیره وه ناسانه له وه بگهین که خودا و شهیتان و هر بوونیکی دی له شعردا خاوه ن ماهیه تی خویان نین له دهره وهی شعردا، چا چ ئیمه له سهر نه وه کۆک بین که بوونه وهرهکان سهرتا هه بوونن یان ماهیه ت، له شعردا ماهیه تی بوونه وهرهکان نیه چ له پیشدا و چ له دواتردا، بهلگو بوونه کان دین و له مائی شعردا رووت نه کرینه وه و شعر خوی نه و ماهیه ته یان پی نه به خشیت که نه یه ویت، ئیدی گه مهی شعر له وه وه دیت که شعر خوی بوونیکی بوونگه رای یه و چیه تی خوی هه میشه دواتر له گهل هر نه زمونیک و له گهل به فانتازیا کردنی هر بوونیکی دیکه دا نویت و نویت نه کاته وه، چیه تییه ک که هه میشه بی شووناسی و بی چیه تی شعر خوی نه نووسیته وه.